

Motion till riksdagen 2017/18:342

av **Désirée Pethrus (KD)**

med anledning av prop. 2016/17:220 Utvidgat skydd mot diskriminering i form av bristande tillgänglighet

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utvärdera effekterna av proposition 2016/17:220 Utvidgat skydd mot diskriminering i form av bristande tillgänglighet och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Med propositionen Utvidgat skydd mot diskriminering i form av bristande tillgänglighet (2016/17:220) föreslår regeringen en ändring i diskrimineringslagen (2008:567) som avser bristande tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning. Ändringen innebär att även företag som vid det senaste kalenderårsskiftet sysselsatte färre än tio arbetstagare ska omfattas av förbudet mot diskriminering i form av bristande tillgänglighet, om företaget i sin näringsverksamhet tillhandahåller varor och tjänster till allmänheten.

Det är viktigt att bristande tillgänglighet tas på allvar. Kristdemokraterna menar att graden av funktionsnedsättning inte är statisk utan är till del en följd av samhällets beredvillighet och förmåga att gå människor med funktionsnedsättning till mötes. Funktionsnedsättning blir i själva verket ett handikapp för den enskilde först när samhället inte förmår kompensera bristerna.

Under den alliansledda regeringen trädde 2009 en ny diskrimineringslag i kraft. Tidigare var den svenska lagstiftningen mot diskriminering uppdelad på flera lagar och skyddet mot diskriminering var olika långtgående beroende på vilken diskrimineringsgrund det handlade om.

Den nya lagen fick till syfte att motverka diskriminering på grund av kön, könsöverskridande identitet eller uttryck, etnisk tillhörighet, religion eller annan trosuppfattning, funktionshinder, sexuell läggning och ålder.

Det var ett steg framåt men mer behövdes då ca 1,8 miljoner människor i Sverige lever med en funktionsnedsättning. Frågan om bristande tillgänglighet, som utestänger personer med funktionsnedsättning från olika samhällsområden behövde lyftas. Om vi har vallokaler som inte är tillgängliga för rullstolsburna personer och om man inte kan gå på teater, konsert eller besöka en restaurang på grund av sin funktionsnedsättning, så är det att utestänga många människor från att delta i samhällslivet.

I juni 2014 lade alliansregeringen fram en ny lagstiftning om bristande tillgänglighet som en form av diskriminering (prop. 2013/14:198). Den nya lagen avsåg ett förbud mot diskriminering i form av bristande tillgänglighet inom samhällsområdena arbetsliv, utbildning, arbetsmarknadspolitisk verksamhet och arbetsförmedling utan offentligt uppdrag, start eller bedrivande av näringsverksamhet, yrkesbehörighet, medlemskap i vissa organisationer, varor och tjänster, allmän sammankomst, offentlig tillställning, hälso- och sjukvård, socialtjänst, socialförsäkring, arbetslöshetsförsäkring, statligt studiestöd, värn- och civilplikt samt offentlig anställning. I frågan om tillhandahållande av varor och tjänster skulle förbudet inte gälla för privatpersoner eller för företag som vid det senaste kalenderåret sysselsatte färre än tio arbetstagare. Undantaget gällde även för några andra områden.

I samband med att alliansregeringen lade fram propositionen Bristande tillgänglighet som en form av diskriminering (prop. 2013/14:198) för behandling i riksdagen anförde det dåvarande oppositionspartiet Socialdemokraterna vikten av att utvärdera de föreslagna lagändringarna. Trots att det inte gjorts vill man nu kraftigt expandera lagen så att många flera berörs. 90 procent av alla företag omfattades ej av den tidigare lagen. Att döma av de remissinstanser som till den nu aktuella propositionen avgett synpunkter, framträder också svårigheterna att uttolka en praxis för vilka åtgärder som är rimliga att vidta för att uppnå skäliga tillgänglighetsåtgärder. Därför är det särskilt viktigt att regeringen återkommer till riksdagen med en utvärdering av lagen inom tre år

Désirée Pethrus (KD)